

	Ew Essî bû ji Antje Damm übersetzt von Mahmut Aydin
	Ev Îda ye. Hirçekî pêlîstokî yê Îda heye, ku ew jê re dibêje Essî.
	Îda sibehan nanê bi reçela tûşemiyê dixwe û fincanek kakao vedixwe. Ew werdigere. Paşê dê bi wê re hêrs dikeve û dibêje, "Çi tevlihevî, ma tu nikarî baldar bî, Îda?" Îda dibêje, "Ew Essî bû!" Essî tiştêkî nabêje, ji ber ku Essî nikare tiştêkî bêje. Axir, Essî hirçekî pelûşî ye. Lê êdî destûr tune ye ku Essî li ser maseya taştê rûne.
	Dayik û Îda diçin gerê. Ew pêşniyar dike, "Em dikarin şambelotan berhev bikin." Derve pir sar e. Lê Îda îro naxwaze kum li serê xwe bike, ji ber ku du guliyên wê hene. Dayik kum ji nav avgolê hildide. Îda dibêje, "Ew Essî bû!" Ji ber vê yekê Essî jî kumekî distîne.
	Dayik ji bo xwarina nîvroyê sosîsê dikire. Kêfa Îdayê ji danûstandinê re tê. Ew jî hin tiştan dikire. Lê dê ne şekirokên benîştî, ne bestenî, ne çîkolatayê dixwaze, û bi taybetî jî mişkên şekirokî naxwaze. Dû re Îda bi dengêkî bilind diqîre: "Ew Essî bû." Û ji ber ku Îdayê bi dengêkî bilind got, firoşkar du lib şekirokan dide wê. Essî yekî jî nagire!

	Her çiqas qet ne westiyayî be jî, paşê îda ji bo demekê dikeve xewê. Kêfa wê bêtir ji tiştêkî din re tê. Lê belê, dê ji wêneyên mezin hez nake, berî her tiştî ne ji yên li ser xalîçeyê. Îda dibêje "Ew Essî bû!" û ji dêya xwe pirtûkek bi rûpelên spî wek diyarî distîne. Îda dibêje, "Essî niha dikare bi xweşîkî xêz bike."
	Îda piştî nîvroyê, bi Ben re dilîze. Ben ji blokên avahiyê birceke bilind ava dike. Lê îda dixwaze ku bi bûkikan bilîze. Dema Ben digirî, îda diqîre, "Ew Essî bû!" Essî di nava odeya zarokan re derbas dibe û êdî destûr tune ye ku bilîze.
	Paşê dê tê odeya zarokan û dibêje, "Ez difikirim ku Essî divê hinekî razê, wê demê ew ê nikaribe ewqas tevliheviyê bike." Îda serê xwe dihejîne û Essî dixê nav nivînan. Di dawiyê de, aramî û bêdengî çêdibe û êdî tiştêk naqewime.
	Êvarê, îda diranên xwe firçe dike û destên xwe dişo. Essî pir spî bûye. Bav dibêje, "Ew krema baş e! Dayê dê ji ber vê yekê pir aciz bibe..." Îda dibêje, "Ew Essî bû!" û bi tundî bi Essî re pevdixe. Dû re divê Essî jî biçe serşokê.

	Niha Essi bi temamî şil bûye û divê bi destmalekê bê pêçandin, ji ber ku ew dixwaze bi Îdayê re razê. Xweşbextane, serê wî hîn jî derdikeve derve, ji ber vê yekê ew dikare bibîne.
	Dema ku Bav Îdayê dixwe nav nivînan, divê ew heft stranên lorîkan bibêje, lê bi dengê bilind, ji kerema xwe! Paşê ew maç dike. "Spas, Essî!" Bav bi xeyal dibêje. Îda bi hêrs dibêje, "Ew ne Essî bû! Ew ez bûm!" Bav pir kêfxweş dibe.
	Û dî re Essi ji Îda maçekê distîne. "Şev baş, Essî. Sibê tu dîsa ziwa yî, lê divê ewqas nerihetî tunebe, baş e?" Essî ji ber vê yekê pir kêfxweş e.
	Dawî